

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/318/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811214261
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811214261.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členiek JUDr. Gabriely Janákovkej a JUDr. Ivety Martinákovkej, v právnej veci navrhovateľky Y. I. nar. XX. X. XXXX, bytom E.M.P. XXX/X, L., zastúpenej Y. T. P., H. so sídlom v L., M. V. XX/X, proti odporcovi N. I., B.. XX. XX. XXXX, bytom O., o určenie manželského výživného, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 9. septembra 2011, č.k. 11C/137/2011-21, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu platiť navrhovateľke od 23. 8. 2011 výživné v sume 120 eur mesačne, splatných vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Zameškané výživné za dobu od 23. 8. 2011 do 9. 9. 2011 vo výške 70,83 eur odporcu zaviazal zaplatiť do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcu zaviazal nahradiť navrhovateľke trovy konania v sume 470,43 eur, na účet Y. T. P., H. H. L., V. XX/X, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil výsledkami vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že návrh navrhovateľky bol v prevažnej časti dôvodný. Súd zistil, že účastníci konania sú manželia, žijú v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária a každý si zabezpečuje svoje potreby. Zistil, že obaja účastníci sú starobní dôchodcovia, navrhovateľka je poberateľkou dôchodku vo výške 59,30 eur a starobného dôchodku z Českej republiky vo výške 4574,- Kč. Odporca je taktiež starobný dôchodca s výškou dôchodku 459,70 eur, ani jeden z účastníkov iný príjem okrem starobného dôchodku nemá. Zistil, že odporca poskytuje navrhovateľke 55 eur mesačne a podieľa sa na inkase sumou 42,64 eur, kde je zahrnutý poplatok za rozhlas a televíziu a záloha za elektrinu, okrem uvedeného odporca odmieta prispievať na výživu navrhovateľky s odôvodnením, že potreby si uhrádza sám. Citoval ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine a dospel k záveru, že odporca je na tom ekonomicky lepšie ako navrhovateľka, pričom odporca okrem uvedených súm navrhovateľke neprispieva na jej výživu a svoju vyživovaciu povinnosť si plní iba sčasti. Uzavrel, že je v schopnostiach a možnostiach odporcu, aby prispel na výživu navrhovateľky manželským výživným sumou 120 eur mesačne, pričom prihliadol aj na to, že účastníci žili ako manželia celý život v spoločnej domácnosti, navrhovateľka sa starala o deti, ktoré sú dospelé, ako aj k veku a k zdravotnému stavu navrhovateľky, ktorá má zdravotné problémy a tým zvýšené náklady. Preto zaviazal odporcu platiť navrhovateľke výživné v sume 120 eur mesačne od podania návrhu a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že náhradu trov pomerne rozdelil a navrhovateľke priznal náhradu trov podľa jej pomeru úspechu vo veci, v sume 470,43 eur.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Z obsahu jeho odvolania vyplýva, že s rozhodnutím prvostupňového súdu nesúhlasí. V odvolaní odporca žiadal, aby navrhovateľka predložila zo Sociálnej poisťovne prehľady o jej odpracovaných rokoch. Poukázal na to, že v domácnosti vykonával dlhodobo všetky domáce práce okrem žehlenia, navrhovateľka mala k dispozícii jeho plat (banícky), pričom navrhovateľka mala stále jeho príjem k dispozícii. Poukázal na zlé vzťahy medzi ním a navrhovateľkou, v dôsledku ktorého bol nútený preniesť si posteľ do štvrtej izby, a na skutočnosť, že navrhovateľka sa v poslednom období k nemu nevhodne správa, oslovuje ho nespisovnými slovami a prízvukuje, že ho nemá rada a nikdy ani nemala. Poukázal taktiež na oneskorené platenie účtov navrhovateľkou. Uzavrel, že žiaden dlhodobý citový vzťah medzi nimi nie je, stravovanie, ako aj pranie je u každého z nich osobitné. Dodal, že pokiaľ navrhovateľka je v XX rokoch schopná presúvať nábytok a demolovať ho, nemôže byť na tom zdravotne tak zle a môže si privyrobiť.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadrila.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určuje rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Oprávneným z tejto vyživovacej povinnosti je manžel. Aktívna legitímácia vzniká, ak je jeho životná úroveň nižšia, než životná úroveň druhého manžela, resp. ak mu druhý manžel neprispieva na výživu tak, aby ich životná úroveň bola v zásade rovnaká. Povinným je druhý manžel. Požiadavka, aby manželia mali rovnakú životnú úroveň je odôvodnená ich rovným postavením v právach aj povinnostiach vyplývajúcich z manželského zväzku.

Odvolací súd preskúmal všetky námietky vznesené odporcom v odvolaní a zistil, že súd prvého stupňa dôsledne postupoval podľa citovaného zákonného ustanovenia Zákona o rodine a správne dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky pre to, aby odporca bol zaviazaný platiť navrhovateľke výživné manželky v sume 120 eur mesačne z dôvodov, ktoré súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí uviedol a náležite odôvodnil.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že účastníci konania sú manželia a že životná úroveň odporcu je vyššia, ako životná úroveň navrhovateľky. Bolo zistené, že navrhovateľka je starobná dôchodkyňa, poberá dôchodok vo výške 59,30 eur a starobný dôchodok z Českej republiky vo výške 4574,- Kč. Účastníci bývajú v byte patriacom do vlastníctva ich syna, pričom poplatky spojené s užívaním bytu hradí navrhovateľka vo výške 138,12 eur, okrem toho uhrádza poplatok za garáž vo výške 6,58 eur, za telefónnu pevnú linku 7,39 eur a náklady na lieky.

Odporca poberá starobný dôchodok vo výške 459,70 eur, okrem toho podľa svojho vyjadrenia si občasne privyrába ako výtvarník. Zo svojho príjmu sa podieľa na inkase sumou 42,64 eur, v ktorej sume je zahrnutý poplatok za rozhlas a televíziu a záloha za elektrinu a okrem toho poskytuje navrhovateľke sumu 55 eur mesačne. Ďalšími sumami sa na výžive navrhovateľky nepodieľa, odmieta prispievať na jej výživu s odôvodnením, že si nakupuje, varí aj perie sám. Životná úroveň navrhovateľky je nižšia ako životná úroveň odporcu a odporca jej dobrovoľne neprispieva tak, aby životná úroveň bola v zásade rovnaká. Preto záver prvostupňového súdu, že v preskúmvanej veci boli dané podmienky pre určenie manželského výživného, v zmysle ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine v sume 120 eur mesačne, považoval odvolací súd za správny. Súd prvého stupňa správne postupoval aj pri vyčíslení zameškaného výživného

za obdobie od podania návrhu do rozhodnutia súdu prvého stupňa a správne rozhodol aj o trovách konania.

Preto odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej navrhovateľke nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnila postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie   n i e   j e   p r í p u s t n é .